

[Brorsen.]

indskrænke Arbejdsløsheden, hvad alle jo maa være, først og fremmest maa have sin Opmærksomhed henvendt herpaa.

Man kan naturligvis ogsaa nævne, hvad der er foretaget i andre Lande, og sammenligne Priserne dér og her. I vore Nabolande og ogsaa i vore store Aftagerlande har man jo løst Landbrugsproblemet ganske anderledes godt. Naturligvis er Vanskelighederne store, for Landbruget er ikke altid enigt, der har tværtimod vist sig ret stor Uenighed, men det er vor Pligt som Politikere at lytte til de Røster, der fremkommer baade fra det ene og det andet Sted. Til syvende og sidst gælder det for os om at finde Generalnævneren, og saa kan det ikke nytte, at vi hører efter, hvad Per og Paul siger; naar vi har fundet, hvad det er for et Maal, vi skal styre efter, maa vi handle herinde.

Med Hensyn til Kornspørgsmaalet har der vist sig at være nogen Uenighed, men alligevel — og det har naturligvis i allerhøjeste Grad bidraget til, at vi ogsaa fra vor Side nu har medvirket til, at vi faar en Kornordning — har man fra de Samvirkende danske Landboforeningers Side, fra Bestyrelsens Side, aldeles enstemmigt anmodet om, at Rigsdagen gennemførte en Kornordning; fra Husmandsforeningernes Side er man ligeledes gaaet med, og fra L. S.'s Side har man anmodet derom. Jeg staar her med en Pjece, som i den aller-
siste Tid er udsendt gennem Erhvervsudvalget, og dér har jeg i alt Fald fundet 3 Steder — der er temmelig sikkert flere — hvor man udtaler sig om Kornspørgsmaalet og mener, at det er af den største Betydning, at dette Spørgsmaal bliver løst. Med Formandens Tilladelse vil jeg gerne i Anledning af det Standpunkt, som det ærede Medlem Hr. Thomsen har indtaget, anføre et Par Citater, for jeg tror, det har sin Betydning at blive bekendt med, hvad der udtales i denne Pjece, som det ærede Medlem gentagende henviser til. Paa Side 46 i Pjecen staar der:

„Da Verdenspriserne i Efteraaret 1934 imidlertid bragte Kornprisen op over den i Kornloven fastsatte Højde, forlængedes Loven ikke, og Følgen blev, at fransk Dumping-Hvede m. v. atter tvang Kornpriserne i Danmark ned paa et ganske utilfredsstillende Niveau.“

Det er altsaa et Klagesuk over Lovens Bortfald. Paa Side 70 staar der:

„Vi begynder med Planteavlproduktionen. Kornet er her det vigtigste Produkt. Det beslaglægger, som tidligere nævnt, godt 41 pCt. af det samlede Landbrugsareal. Hvis man gaar ud fra, at Produktionsprisen paa Kornet sikres, har man herved opnaaet Rentabilitet for $\frac{2}{5}$ af den danske Jord. Men een Ting mere, man har tillige skaffet Betingelser for en Udvidelse af denne Produktion eller af Produktioner, der kan gaa ind i Forbruget som Foder i Stedet for Korn. Denne Produktionsudvidelse vil, med det nuværende Forbrug og det nuværende Svinekontingent, kunne beslaglægge et Areal af et saadant Omfang, at vi naar op til 50 pCt. af den danske Jord, før Selvforsyningsgrænsen overskrides.“

Man vil se af denne Pjece — jeg kunde citere endnu mere, men det er der slet ikke Tid til —, hvilken Vægt man ogsaa fra den Side lægger paa, at vi faar en Kornordning. Nu har imidlertid det ærede Medlem Hr. Thomsen stillet sig udenfor, og jeg tror, det er nødvendigt, naar han paa ny faar Ordet, at han da nærmere forklarer, hvad Aarsagen er. Det ærede Medlem har talt om, at vi skulde have en samlet Plan, og vi fra vor Side har saa tit været inde paa dette. Men jeg vil gerne have Lov til at spørge: Er Prisen i dette Kornlovsforslag for lav, eller er den for høj efter det ærede Medlems Anskuelse? Og med Hensyn til det, at han overhovedet ikke vil være med til noget isoleret, vil jeg gerne spørge: Gælder det ogsaa Smørordningen, som vi inden længe skal til at tage fat paa? Selv om det nu bliver det, vi kalder en rationel Smørordning, hvad jeg og mit Parti meget vil haabe, vil det ærede Medlem saa ogsaa her holde sig udenfor? Mon Aarsagen til, at det ærede Medlem holder sig udenfor, ikke til syvende og sidst er den, at Kornordningen og Svineordningen er sikret, og saa er det jo en rar Stilling at staa udenfor og kritisere os andre. Hvis det stod til det ærede Medlem alene, er det et Spørgsmaal, om han vovede at gaa imod efter de Udtalelser, som er fremkommet fra dem, der staar ham nærmest, og hvoraf jeg har citeret et Par fra den nævnte Pjece.

Min væsentlige Begrundelse for at gaa